

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Giv Sag og Søgmaal, naar du vil

Citation: Stub, Ambrosius: "Giv Sag og Søgmaal, naar du vil", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid65996/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Digte

Aria over 1. Joh. 2 V. 1
Vi have en Talsmand hos Faderen,
Jesum Christum den retfærdige

Giv Sag og Søgemaal, naar du vil
5 Min frie og frelste Siæls Misunder,
Sig sant, Sig Løgn, tag fra, leg til,
Brug Rænker, som jeg ey udgrunder,
Bliv vidne om hver ting, du ved
Mit heele livs medviderinde,
10 Regn op, hvor tit min Fod den gled,
Og hvad du har i Friske Minde.

Jeg stævnes da til Sinai,
Men Gud skee lov, jeg ey skal Møde,
Jeg blev fra Strængheds Ret kjøbt frii,
15 Paa Golgatha da Jesus Døde,
Der vendtes Rettens Blad omkring,
Der fik min Sag en anden Tone;
Thi Zion blev mit Værne-Ting,
Og Ober Ret blev Naadens Throne.

20 Fordømte Aand! Mød her og skielv,
Giv Lyd, giv tabt, i det du hører;
Det er din Hoved-Knuser selv,
Som der min Sag saa herlig fører;
Spar kuns Beskyldnings Piile skud,
25 Du kan mig ey et Haar beskade,
Mig Dømmer en forsonet Gud,
Vil ey fordømme, men forlade.

Samvittighed! Du møder vel,
Du er saa upartisk et Vidne,
30 Du Vidner da med ret og skiel
At mine Fødder bleve skidne,
At mine Feyl de ere fleer,
End sand i Strand end grand i Solen.
Men veed du ellers noget mer,
35 O, dølg det ey for Naade stoelen.

Min Talsmand klarer all min Skyld,
Var end all Verdens Synder mine,
Saa lægtes dog min Synde-byld,
Ved Kraften af hans Saar og Pine.
40 Hans Blod har talt saa vel for mig,
Den Tid hans Hoved blev ned bøyet,
At jeg kan vinde Himmerig
Ved Ham der taler nu ophøyet.

[113.] *A: Levin* (Nr. 1) S. 2. *B: Heiberg* 1771 (Nr. 10) S. 25. *C: Chr. Stub* 1780 (Nr. 10) S. 30. *D: Hellemann* (Nr. 4) Fol. 4 v. *E: Ny kgl. Sml.* 819 m, 4°. *F: Ny kgl. Sml.* 358, 8° S. 244. *Litt.: Barfod* III Nr. 21; *A. D. Jørgensen* S. 506; *Vilh. Andersen* S. 225; *Brix: Ambr. Stub* S. 147-50; *Fonsmark* Nr. 21. - *Jf. Indl.* S. 50.

1-3 Overskr.] *agl. F*; Sang af Stub *E.* 1 *Aria over*] *agl. B-D.* 2-3 *Vi.. retfærdige*] *agl. A.* 4 *Spøgsmaal*] *Spøgsmaal A.* 11 *Og.. Minde*] *agl. D.* - *Friske*] *friskest F.* 12 *Sinai*] *Bjergot, hvor de ti Bud blev givet.* 13 *Gud*] *A har herøfter Komma.* - *cy skal*] *skal ey B-F.* 15 *da*] *der F.* 18 *Zion*] *Tempelbjerget i Jerusalem.* 19 *Og*] *Min F.* - *Ober Ret*] *Overtret E.* 22 *Det*] *Der E.* 23 *der*] *her F.* 25 *Du*] *De F.* 26 *Mig Dømmer*] *Min Dømmer F.* 30 *da*] *dog F.* 31 *bleve*] - *E;* *blive A-C;* *ere D;* *blevne F.* 33 *end*] *og B-F.* 36 *klarer*] *klare A.* 38 *lægtes*] *lægtes D.* - *Synde-byld*] *ømme Byld F.*

Jesu Samtale med Siælen

Aria

Jesus.

Vel dig din Sag er god,
5 Min Venneste min Due
Du tør kun trøstig sue
Fortrøstning af mit Blod,
Vel dig din sag er god. ∴
Nu kan du salig skattes
10 Fordi dig intet fattes
Af Overflødighed
Som Siælen Glædes ved
Den falder af mit Hierte
Og lindrer all din Smærte
15 Der faaer du freidigt Moed,
Vel dig din Sag er God.

Siælen.

Vel mig min Sag er God,
Din blodig Purpur Kaabe
20 Den Giør, at jeg kand Raabe
Af Fryd i Hierte Rod,
Vel mig, min Sag er god. ∴
Vil Synd for Dom mig stevne,
Vil du dig dog ey hevne,